

Κριτική στο "φρένο χρέους" της Γερμανίας από το Levy Economics

Σάββατο, 18 Ιανουαρίου 2014 - 12:58

Κριτική στο «φρένο του χρέους» στη Γερμανία, την πολιτική που θεωρείται πετυχημένη στην μεγαλύτερη ευρωπαϊκή οικονομία και έχει αποτελέσει πρότυπο για τη ζώνη του ευρώ και το λεγόμενο «δημοσιονομικό σύμφωνο», ασκεί μελέτη των Eckhard Hein και Achim Truger για λογαριασμό του Levy Economics Institute.

Όπως αποδεικνύει η έρευνα του Ινστιτούτου για τη Διεθνή Πολιτική Οικονομία, η πρόταση πάσχει από σοβαρές αδυναμίες και η επιτυχία της συγκεκριμένης πολιτικής δεν είναι καθόλου βέβαιη ακόμη και από την άποψη των καθεστωτικών οικονομικών.

Στην ίδια έρευνα υπογραμμίζεται επίσης ότι η πρόταση αγνοεί πλήρως τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της δημοσιονομικής πολιτικής από τις χώρες-μέλη μιας νομισματικής ένωσης και πώς θα αποτρέψει τη δημοσιονομική πολιτική από το να συμβάλλει στην αναγκαία επανεξισορρόπηση στην ευρωζώνη.

Τέλος, υποδεικνύεται ότι είναι εξαιρετικά απίθανο να διαμορφωθούν εναλλακτικά σενάρια τα οποία θα μπορούσαν να αποφύγουν τις αποπληθωριστικές πιέσεις του γερμανικού «φρένου χρέους» στην εγχώρια ζήτηση και να συμβάλουν στην επανεξισορρόπηση στο εσωτερικό της ζώνης του ευρώ. Αυτό οφείλεται, σύμφωνα με τη μελέτη, στο γεγονός ότι τα εναλλακτικά σενάρια έχουν ως σημείο αναφοράς την αλλαγή της συμπεριφοράς της Γερμανίας σχετικά με τις επενδύσεις, την αποταμίευση και την κατανομή του εισοδήματος, όμως κάτι τέτοιο δεν θα γίνει, δεν είναι ρεαλιστικό.

Σημειώνεται ότι: η Γερμανία ενσωμάτωσε το «φρένο του χρέους» στο σύνταγμά της το καλοκαίρι του 2009, λίγο πριν από την έναρξη της κρίσης του ευρώ. Σύμφωνα με το «φρένο χρέους», από το 2020 και μετά το διαρθρωτικό έλλειμμα δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 0,35% του ΑΕΠ. Εκ πρώτης όψης, το «φρένο του χρέους» φαίνεται να αποδίδει. Μετά την ενεργοποίηση των μέτρων τόνωσης της οικονομίας για την αντιμετώπιση της ύφεσης την περίοδο 2009–10, η οπισθοχώρηση της γερμανικής δημοσιονομικής στρατηγικής ήταν γρήγορη και προφανώς αποτελεσματική: το 2010 το δημοσιονομικό έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, που ανερχόταν στο 4,1% του ΑΕΠ, μετατράπηκε μέσα σε δύο χρόνια σε πλεόνασμα της τάξης του 0,1%, ενώ ένα μικρό πλεόνασμα παρουσίασε επίσης και το διαρθρωτικό ισοζύγιο.

Ταυτόχρονα, η γερμανική οικονομία ανέκαμψε πολύ γρήγορα από την κρίση, εμφανίζοντας ακόμη και μειωμένα ποσοστά ανεργίας. Στα τέλη του 2011, η απόφαση πολλών κυβερνήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) να δεσμευθούν στην εφαρμογή αυστηρότερων κανονισμών για το δημόσιο χρέος και τα ελλείμματα ήταν αποτέλεσμα κατά κύριο λόγο της αίσθησης πανικού που επικρατούσε τότε σχετικά με την αντιμετώπιση της συνεχιζόμενης κλιμάκωσης της κρίσης του ευρώ.

Σύμφωνα με τη μελέτη, ωστόσο, η ερμηνεία αυτή είναι λανθασμένη για πολλούς λόγους. Αρχικά, ο περιορισμός των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και του δημόσιου χρέους αγνοεί βασικές μακροοικονομικές εθνολογιστικές ταυτότητες και απαιτεί εμμέσως αντίστοιχες αντιδράσεις από τους άλλους μακροοικονομικούς τομείς

Δεύτερον, η επιβολή αυστηρών περιορισμών στο έλλειμμα και το χρέος («ένα μέγεθος για όλους») προς τα μέλη μιας ετερογενούς νομισματικής ένωσης όπως η ζώνη του ευρώ στερεί από τις διάφορες κυβερνήσεις το πιο σημαντικό εργαλείο που είναι διαθέσιμο για την αντιμετώπιση των ασύμμετρων κρίσεων στο βραχυπρόθεσμο χρονικό διάστημα και την εξισορρόπηση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών μέσα σε μια νομισματική ένωση σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα.

Το «φρένο χρέους» εμποδίζει την εσωτερική επανεξισορρόπηση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών

εντός της
ζώνης του ευρώ και αποτρέπει σε τελική ανάλυση την ενεργοποίηση κατάλληλων δημοσιονομικών
απαντήσεων από τις χώρες-μέλη της ευρωζώνης για την αντιμετώπιση των σημερινών και των
μελλοντικών κυκλικών υφέσεων ή περιόδων παρατεταμένης στασιμότητας, υπογραμμίζει η έρευνα.

<http://www.capital.gr/news.asp?id=1942047>